

РЕШЕНИЕ

№ 6693

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **9797** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22222519000775-091-001 от 06.02.2020г., издаден от С. Г.- орган, възложил ревизията и от Т. П., ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №1244 от 11.07.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта на РА, с който за данъчни периоди от м.12.2013г. до м.06.2016г., м.09.2016г.,м.10.2016г., от м.01.2017г. до м.05.2017г., от м.10.2017г. до м.01.2019г., за които не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 79 179,85лв. и е доначислен ДДС в размер на 129 584,51лв., както и лихви от 39 700,87лв., както и за 2013г.,2014г.,2017г. и 2018г. са определени задължения по ЗКПО в размер на 490 043,86лв. и лихви в размер на 240 398,24лв..

Не е предмет на оспорване РА, в частта на оспорването по която производството е прекратено –а именно по ЗДДС за м.11,2016г., м.02.2017г., м.03.2017г., м.07.2017, м.08.2017г., м.10.2017г., м.02.2018г., м.07.2018г и м.09.2017г., тъй като няма корекции на декларираните от лицето резултати. В тази част жалбата като недопустима е оставена без разглеждане и по отношение на решението няма оспорване пред съда. Изрично на л.2 от жалбата са посочени периодите, които се оспорват и сред тях не са тези, по отношение на които жалбата е оставена без разглеждане.

По изложените в жалбата съображения се моли да се отмени РА в обжалваната част, ведно с потвърждаващото го решение. На първо място се твърди, че РА е нищожен,

защото не отговаря на изискванията на чл.120 от ДОПК, както и органите не са го подписали, няма данни за ел.подпис. Визира се на следващо място, че липсват собствени мотиви на РА, отделно от тези в РД. Допълва се, че са нарушени принципите на обективност по чл.3 ДОПК и на служебното начало по чл.5 ДОПК, доколкото не са установени и изяснени релевантните факти. Твърди се, че липсва обективна оценка и анализ. По ЗДДС се прав възраженето, че липсват основания за начисляване на ДДС. Твърди се, че има реални доставки. По ЗКПО също се визира, че има незаконосъобразност на РА, поради което се моли за неговата отмяна и в тази част по подробно изложени съображения за всяка година. Има позоваване и на практика на СЕС.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П., която претендира адвокатски хонорар.

Ответната страна, чрез юрк.Г., оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е в срок, от адресат на РА, имащ интерес от оспорване в съответната част, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В производството пред органите по приходите се установява следното:

На РЛ е възложена ревизия със ЗВР №22222519000775-020-001 от 07.09.2019г. за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.11.2016г. до м.12.2018г. и задължения по ЗКПО от м.01.2013г. до м.12.2018г..Производството е било спирано и съответно възобновено, както и е бил променен обхвата на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22222519000775-092-001 от 27.11.2019г., по отношение на който възражението не е било прието, като е издаден ревизионен акт №Р-22222519000775-091-001 от 06.02.2020г. от С. Г., възложила ревизията и от Т. П., ръководител на ревизията.

Предмет на оспорване са определените с ревизионния акт задължения на дружеството, както следва:

- отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 79 179,85 лв.;
- начислен данък по фактура №1... 1/24.12.2018 г. на стойност 129 345,56 лв.;
- допълнително начислен данък за продажби общо в размер на 238,95 лв.;
- начислени лихви във връзка с неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит и доначислен данък за изпълнени доставки общо в размер на 39 700.87 лв.;
- преобразуване на финансовия резултат за периодите 2013 г., 2014 г., 2017 г. и 2018 г., вследствие на което е определен корпоративен данък за довносяне общо в размер на 490 043,86 лв., както и лихви за забава в размер на 240 398,24 лв.

Посочено е, че основната дейност на дружеството е отдаване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти, изготвяне на оценки за топлоенергийна ефективност на сгради, проектиране и строително-ремонтна дейност и други.

На [фирма] са връчени общо четири Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/, е които са изискани копия от документи, удостоверяващи извършени покупки и продажби през разглежданите периоди/договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки/ и др. Дружеството е представило част описаните на стр. 3-12 от РД

документи.

Извършено е посещение на адреса за кореспонденция на дружеството, за което е съставен Протокол №АА0801876/20.02.2019 г. Извършено е и посещение в офиса на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - дружеството, извършващо счетоводното обслужване на жалбоподателя, за което са съставени Протоколи №АА0801884/04.10.2019г. и №АА0801885/07.10.2019г..Към ревизионното производство са присъединени доказателства, събрани при извършена предходна проверка на [фирма], приключила е Протокол №Р- 2222251900775-П.-001/28.06.2019г..

Посочено е, че на РЛ са връчени 4 искания за предоставяне на документи в това число удостоверяващи извършени покупки и продажби -договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки и др., като са представени част от описаните на стр.3-12 от РД документи.

Към производството са присъединени доказателства, събрани при проверка приключила с Протокол №Р-2222251900775-П.-001 от 28.06.2019г..

Относно установените задължения по ЗДДС:

1. За начисления данък в размер на 129 345,56лв. и произтичащите от това корекции на финансовия резултат на дружеството за 2018г.: е установено, че [фирма] е издало фактура №1..1/24.12.2018 г. за доставка на услуга с място на изпълнение извън територията на страната за сумата от 776 073,34 лв. /396 800,00 евро/. Получател на фактурираната услуга е I. C. OF D. S., М.. Фактурата не е включена в дневниците за продажби по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за м. 12.2018г.. Поради липса на данни относно доставката, органите по приходите са приели, че същата е с място на изпълнение на територията на страната и във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен включеният в данъчната основа данък в размер на 129 345,56 лв..Същата фактура е осчетоводена по кредита на счетоводна сметка 703. При проверка в дневника за продажби за данъчен период м. 12.2018 г. е установено, че ревизираното лице не е изпълнило изискванията на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС - не е отразило издадената от него фактура в дневника за продажбите за данъчния период, през който е издадена. Фактурата не е отразена и в следващите периоди. Освен фактура от подизпълнител не са представени съпътстващи доставката документи. Не е представен договор, сключен между клиента и ревизираното лице, оферта за СМР, информация как клиент от М. е осъществил контакт със [фирма] като изпълнител на фактурираните СМР, каква е количествено-стойностната сметка на СМР, плащането извършено ли е и т.н.. Няма доказателства относно действителното извършване на СМР в М.. Ревизията е приела, че доставката е извършена на територията на страната и на основание чл.67, ал. 3 от ЗДДС и е определила, че в стойността от 776 073,34лв. е включена стойността на ДДС - 129 345,56 лв., с която стойност е намален общият размер на приходите.

Във връзка с горното е установено, че в счетоводството на дружеството е отразен разход във връзка с инвойс - фактура №[ЕГН]/24.12.2018г. за извършено СМР на обект в М. на стойност 762 773,70 лв., с доставчик Р. - F. S.. Същата е осчетоводена по дебита на сметка 602 - кредит сметка 409 „Други разчети с клиенти“ - 762 773,70 лв. Няма представени други документи, доказващи извършения разход: договор, сключен между двете дружества /предвид обстоятелството, че изпълнителят е чуждестранно юридическо лице извън територията на ЕС/, платежни документи, протокол за установяване и заплащане на натуралните СМР и други. [фирма] не е включил фактурата за доставка на услуга в отчетните си регистри по ЗДДС на основание чл. 86, ал. 1 - 3 от ЗДДС във връзка с чл. 82, ал. 2-5 от ЗДДС. Констатирано е, че липсват

доказателства, както и първични и вторични счетоводни документи за извършването на услугата. На основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКГТО не е признат за данъчни цели отчетеният разход по дебита на счетоводна сметка 602 в размер на 762 773,70лв.

2. Установено е, че ревизираното дружество е издало фактура №482460/05.11.2018г. с данъчна основа в размер на 1 099,73 лв. на [фирма] е ЕИК[ЕИК]. Фактурата не е отразена в отчетните регистри по чл.124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, съответно за нея не е начислен ДДС по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Предвид изложеното с РА е начислен ДДС в размер на 219,95 лв., ведно със съответните лихви за забава. Също така на основание чл. 78 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за 2018 г. е коригиран в увеличение със сумата на неотчетения приход по реда на т. 7.1 от Счетоводен стандарт /СС/ 18 „Приходи“ в размер на 1 099,73 лв.

3. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит за доставки на строително-монтажни услуги по фактури, издадени от „Р И Д А.-СТРОЙ“ Е. с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] е ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]:

3.1. [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактура №218/07.11.2017 г., издадена от [фирма] с предмет на доставката „строително-монтажни работи“ и начислен ДДС в размер на 600,00лв.. Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и обяснения не са представени. Установено е, че [фирма] не е разполагало със собствени транспортни средства и е имало декларирало назначаването на две лица по трудови правоотношения. Ревизираното лице е представило единствено копие на процесната фактура.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл.68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл.9 и чл.25, ал. 2 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 600,00лв. по фактура №218/07.11.2017г..

3.2. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 13 942,17 лв. /5 645,04 лв. + 8 297,13 лв./ по фактури №20/12.04.2017г. и №21/20.04.2017 г., издадени от [фирма] е предмет на доставките „строително-монтажни работи“. Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор са представени два идентични договора от 08.03.2017г. за извършване на текущ ремонт в сградата на Министерство на труда и социалната политика /МТСП/ и за осъществяване на строително-монтажни работи в [населено място]. В договорите не е посочена цената на услугите. Определен е срок от 90 дни за извършване на СМР и 30 дни за плащане след подписване на протокол. Уговорено е, че „възложителят предоставя на изпълнителя при необходимост строителни материали за влагане в обекта, необходима механизация, строителни съоръжения, конструкции и оборудване, необходими за изпълнение на строително-монтажните работи“. Съгласно т. 5.2. от договора „изпълнителят се задължава да изготвя седмични заявки на възложителя за необходимите строителни материали и съоръжения“.

Също така са представени е счетоводни регистри, протокол от 12.04.2017г. с количествено-стойностни сметки за извършени СМР на обект МТСП и протокол от 20.04.2017 г. за „монтаж и демонтаж на тръбно скеле и монтаж на топлоизолация“ за

обект в [населено място]. Съгласно приложените обяснения използваните материали са закупени от S. M. P.C, Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800739804. Органите по приходите са посочили, че не са ангажирани доказателства за закупуването на вложените материали и наличието на кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 942,17 лв..

3.3. [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 127,53лв. по фактура №3/31.01.2017 г., издадена от [фирма] за изпълнението на строително-монтажни работи.

Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Със съдействието на органите на МВР управителят и собственик на дружеството М. Х. /М./ се е явила на в ТД на НАП С.. Същата е заявила, че е регистрирала [фирма] по инициатива и със средства на М. В.. Декларирала е, че не е запозната с дейността на дружеството, не притежава счетоводни документи и е упълномощила трети лица да ръководят дейността на [фирма]. но не си спомня кои са те.

При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че дружеството има задължения към бюджета в големи размери, няма транспортни средства и е имало едно лице, назначено по трудово правоотношение към датата на издаване на фактурата.

На 14.11.2019 г. в ТД На НАП С. са получени писмени обяснения от М. Х. /М./, според които дружеството е извършило процесите строително-монтажни работи. Предоставен е договор от 09.12.2016 г. за СМР на обект в [населено място], приемно-предавателен протокол за извършени „грундиране, шпакловка, боядисване и др.“\ граждански договори с 8 лица за „изграждане на електроинсталация на обект посочен от възложителя до 25.01.2017 г.“ и сметки за изплатени суми по реда на чл. 45, ал. 4 от Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

Ревизиращите органи са установили, че за 7 от назначените лица са предоставени граждански договори, сключени и с [фирма]. Посочено е, че едно от назначените по извънтрудово правоотношение лице /Е. Г./ е на 72 години. Също е посочено, че извършените строително-монтажни работи в [населено място] /шпакловка, боядисване и др./ не съответстват на дейността, за което са наети лицата /изграждане на електроинсталации/. Предвид изложеното е прието, че [фирма] не е разполагало с необходимата техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставката.

На основание чл.68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС и чл.69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 127,53 лв. по фактура №3/31.01.2017г..

3.4. [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 864,26 лв. по фактура №3...0/15.06.2017 г., издадена от [фирма] за извършването на строително-монтажни работи.

Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Чрез пощенски оператор на 04.11.2019г. са представени документи и писмена кореспонденция. Съгласно представения договор от 06.03.2017г., [фирма] приема да осъществи строително-монтажни работи на обект в [населено място]. В договора не е посочена цена на услугата. Предоставен е Протокол за установяване завършването и разплащането на натуралните видове СМР от 15.06.2017г., с който са приети „монтаж и демонтаж на тръбно скеле и монтаж на топлоизолация и други, като за цитираните

услуги са посочени количествено-стойностни показатели“.

Относно произхода на вложените материали е представен Протокол по ЗДДС №[ЕГН]/15.05.2017 г. с доставчик Т. Т. М., Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800739804. Не са представени документи, от които да се установят видът и количеството закупени материали. Предоставен е и договор от 07.03.2019., с който е уговорено дължимото от [фирма] възнаграждение в размер на 59 185,56 лв. да бъде платено по банкова сметка на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Органите по приходите са приели, че доставчикът не е доказал наличието на кадрова и ресурсна обезпеченост, необходими за реалното изпълнение на СМР. Също така е посочено, че дружеството не е подало ГДД по ЗКПО за 2017г..

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 127,53 лв. по фактура №3/31.01.2017 г.

3.5. [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 458,84 лв. по фактура №1...16/16.12.2016 г., издадена от [фирма] за извършването на строително-монтажни работи. Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Чрез пощенски оператор на 06.11.2019г. са представени документи и писмени обяснения. Видно от тях с договор от 01.11.2016г. на [фирма] е възложено изпълнението на СМР на обект в [населено място]. Аналогично на посоченото по-горе страните по договора не са уговорили размера на дължимото възнаграждение. Предоставен е и Протокол за установяване завършването и разплащането на натурални видове СМР, съгласно който са завършени и подлежат на разплащане монтаж и демонтаж на тръбно скеле и монтаж на топлоизолация и други. Посочено е, че за [фирма] приемо-предавателния протокол е подписан от лице /Д. К./ без доказана представителна власт.

Органите по приходите са установили, че доставчикът не разполага с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на услугите.

На основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 458,84 лв. по фактура №1... 16/16.12.2016г..

3.6. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 856,48 лв. по фактура №2...3/27.12.2018 г., издадена от [фирма] за извършването на строително-монтажни работи.

Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено на декларирания електронен адрес на 24.04.2019 г. Със съдействието на органи на МВР е извършена проверка на управителя на дружеството - М. И. М.. Съгласно събраните доказателства лицето

е неграмотно. М. И. М. е заявил, че не е знае, че е собственик на дяловете и управител на дружеството. Същият е декларирал, че не разполага с документи, свързани с регистрацията и дейността на [фирма].

На 06.11.2019г. чрез пощенски оператор са представени документи и писмени обяснения. Съгласно договор от 01.11.2018 г. на [фирма] е възложени извършването на СМР на обект [населено място], [улица], ет. 1 и 2. В договора не е конкретизирана дължимата цена. Предоставен е Протокол за установяване завършването и разплащането на натуралните видове СМР, съгласно който са завършени и подлежат на заплащане следните видове СМР - грундиране, шпакловка, боядисване, събиране и изхвърляне на строителни отпадъци с контейнер. Приложено е копие на фактура №[ЕГН]/04.12.2018 г., издадена от [фирма]. ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „услуга съгласно договор“ с начислен ДДС в размер на 39 446,00 лв. Към фактурата не са ангажирани документи, с които да бъде обоснована връзката с издадената фактура към ревизираното лице. Също така [фирма] е извършило доставка на услуги през ревизирания период и към [фирма], поради което му е извършена насрещна проверка в разглежданата ревизия. Предоставено е копие от инвойс №23/17.12.2018 г., издаден от DN T. S.R.L.S., Италия, с идентификационен номер по ДДС IT02899870303 и предмет „доставка на строителни материали по спецификация“ и Протокол №[ЕГН]/31.12.2018г.. Органите по приходите са посочили, че италианското дружество не е декларирало доставки към [фирма]. Приложен е договор от 13.03.2019г., с който е уговорено дължимата по фактурата сума от 31 595,92 лв. да бъде платена от [фирма] по сметка на [фирма].

При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че [фирма] не разполага с назначени по трудови правоотношения лица.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 856,48 лв. по фактура №2...3/27.12.2018г..

3.7. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 265,99 лв. + 3 342,14 лв. по фактури №2... 1/05.09.2017 г. и №2... 13/29.09.2017 г., издадени от [фирма] за извършването на строително-монтажни работи.

Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл.

32 от ДОПК. Част от изисканите документи са представени на 04.11.2019г..

Съгласно представените два договора от 05.08.2017г. на [фирма] е възложено извършването на СМР на обекти в [населено място] и [населено място]. Предоставени са и копия от протоколите за установяване завършването и разплащането на натуралните видове СМР, както и договор от 13.03.2019г., с който е уговорено дължимото възнаграждение в размер на 31 595,92лв. да бъде платено от [фирма] по сметка ка [фирма].

Относно фактура №[ЕГН]/31.08.2017г. с доставчик Е. Г. М., Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800783108. Представени са копия от 7 сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от 30.04.2018 г., като не са предоставени граждански договори, с които е възложено изпълнението на работите. В сметките за изплатени суми е посочена дата на сключване на договорите 15.11.2017 г., т. е. след изпълнение на СМР към [фирма].

При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че дружеството не разполага с назначени по трудови правоотношения лица.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 608,13 лв. по посочените по-горе фактури.

3.8. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 718,44 лв. по фактура №1..53/30.11.2018г., издадена от [фирма] за извършването на строително-монтажни работи. Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено на декларирания електронен адрес на 24.04.2019г.. Със съдействието на органите на МВР са получени обяснения от представляващият дружеството К. И. Ц., според които дейността на [фирма] е свързана с търговията с авточасти и автомобили. Същият е заявил, че не знае изпълнило ли е дружеството доставка към [фирма], тъй като е упълномощил друго лице, чието име не си спомня, да го представлява. Декларирал е, че не разполага със счетоводни документи на [фирма]. На 22.05.2019 г. от името на К. И. Ц. са предоставени част от изисканите доказателства. Ревизиращите органи са посочили, че писмени обяснения са подписани по различен начин от положения подпис в обясненията, дадени от лицето пред органите на МВР. Съгласно представения договор от 06.11.2018г.

ревизираното дружество е възложило на [фирма] да изпълни СМР на обект - [населено място], [улица], ет. 1 и 2. Според представения приемо-предавателен протокол от 30.11.2018г. изпълнените СМР представляват грундиране, шпакловане, боядисване и др. Изпълнените дейности са предадени от М. М., каквото лице не е назначено в [фирма]. Лице със същото име е управител на [фирма].

Освен изложеното по-горе ревизиращите органи са установили, че справкаите-декларации по ЗДДС на посочените по-горе дружества са подадени от един и същи IP адреси. Предвид предмета на дейност, кадровата и ресурсна обезпеченост на ревизирано лице е могло да извърши със собствен ресурс фактурираните услуги.

Предвид изложеното с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общ в размер на 48 175,85 лв..

С оглед горните констатации и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал. 1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 1 от с.з. декларирания финансов резултат за 2017 г. е увеличен със сумата от 195 710,41 лв., представляваща стойността на отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 ал. 1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 1 от с.з. декларирания финансов резултат за 2018 г. е увеличен със сумата от 12 874,58 лв., представляваща стойността на отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма].

4. Установено е, че дружеството е допуснало следните несъответствия при отразяване в счетоводството си на получени фактури:

4.1. Констатирано е, че [фирма] е включило в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС описаните на стр. 100-105 от РД 14 фактури с некоректно посочена данъчна основа, съответно е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в по-голям от действително начисления размер. Към част от фактурите през м. 03.2019 г. са издадени протоколи, с които е коригиран начисленият данък. Вследствие на това са начислени лихви за неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит от датата на издаване на фактурите до датата на корекциите, както следва:

- През м.12.2016г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 293,72 лв. по фактура №[ЕГН]/20.12.2016 г.,

издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е 734,32 лв., а не 1 468,64лв.. С Протокол №0..2/01.03.2019г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 146,86 лв.

- През м.11.2017г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 834,00лв. по фактура №[ЕГН]/07.11.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 41,68 лв., а не 4 167,00лв.. С Протокол №3/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 825,66 лв..

- През м.11.2017 г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 769,13 лв. по фактура №[ЕГН]/08.11.2017 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 89,36 лв.. а не 8 936.00 лв. С Протокол №4/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 1 769,13лв.. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. При анализ на сметките от група 60, е установена корекция от страна дружеството със завишената главница по фактурата, в размер на 8 846,64 лв..

- През м.12.2017г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 883,00лв. по фактура, издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 89,36лв., а не 8 936,00 лв. С Протокол №4/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 1 769,13лв..

- През м.01.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 629,16лв. по фактура №60090112/25.01.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 1 572,91лв., а не 3 145,82лв.. С Протокол №6/01.03.2019г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 314,58лв..Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл. 26, т, 2 от ЗКПО, е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2018г. със сумата 1 572,91 лв.

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 479,00лв. по фактура №2032557/10.03.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 223,96 лв., а не 22 396,00 лв. С Протокол №14/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 4 434,21 лв. Върху тази сума ревизиращият

екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл.77, ал. 1 от ЗКПО е коригиран в посока увеличение декларирания финансов резултат за 2018 г. със сумата от 22 172,04лв. /разликата между погрешно осчетоводената стойност на фактурата 22 396,00лв. и реалната ѝ стойност - 223,96 лв./.

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 995,00лв. по фактура №[ЕГН]/14.03.2018 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по документа е в размер на 99,73лв., а не 9 973,00лв.. С Протокол №14/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 1 975,05 лв. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е коригиран в посока увеличение декларирания финансов резултат за 2018 г. със сумата 9 873,00 лв. /разликата между погрешно осчетоводената стойност на фактурата 9 973,00 лв. и реалната ѝ стойност - 19,73 лв./.

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 142,00лв. по фактура №[ЕГН]/17.03.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 207,08лв., а не 20 708,00лв.. С Протокол №13/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 4 100,58 лв. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл.77, ал. 1 от ЗКПО ревизиращият екип е коригирал в посока увеличение финансовия резултат на дружеството за 2018г. със сумата 20 500,92лв. - разликата между погрешно осчетоводената стойност на фактурата 20 708,00лв. и реалната ѝ стойност - 207,08 лв..

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 767,00лв. по фактура №[ЕГН]/20.03.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 538,34 лв., а не 53 834,00лв.. С Протокол №13/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 10 659,33 лв. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл.77, ал.1 от ЗКПО, органите по приходите са коригирали в посока увеличение финансовия резултат за 2018 г. със сумата 53 295,66лв. - разликата между погрешно осчетоводената стойност на фактурата 53 834,00 лв. и реалната ѝ стойност - 538,34 лв.

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 280,00лв. по фактура №8267/09.03.2018г.,

издадена от [фирма]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 64,02 лв., а не 6 402,00лв.. С Протокол №1/01.03.2019 г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 1 267,20 лв. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. В тази връзка, на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, е коригиран в посока увеличение финансовия резултат за 2018г. със сумата 6 337,98 лв. - разликата между погрешно осчетоводената стойност на фактурата 6 402,00 лв. и реалната ѝ стойност - 64,02 лв.

- През м.03.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 417,00 лв. по фактура №7333/06.12.2017г., издадена от [фирма]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 20,83 лв., а не 2 083,00 лв. С №5/01.03.2019г. дружеството е намалило начисления данък със сумата от 412,83лв.. Върху тази сума ревизиращият екип е начислил лихви. При анализ на сметките от група 60, е установена корекция от страна дружеството със завишената главница по фактурата, в размер на 2 062,17лв..

- През м.06.2017г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 440,55лв. по фактура №[ЕГН]/28.06.2017 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 22,23 лв., а не 2 223,00 лв., като за разликата на начисления данък в размер на 440,55 лв. е отказано право на приспадане на данъчен кредит и са начислени лихви. При анализ на сметките от група 60, е установена корекция от страна дружеството със завишената главница по фактурата, в размер на 2 200,77лв..

- През м.06.2017г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 595,00 лв. по фактура №[ЕГН]/29.06.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 29,73лв., а не 2 973,00лв., като за разликата на начисления данък в размер на 589,05лв., с ревизията е отказано право на приспадане на данъчен кредит и са начислени лихви. При анализ на сметките от група 60, е установена корекция от страна дружеството със завишената главница по фактурата, в размер на 2 943,27 лв..

- През м. 04.2018г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 169,50лв. по фактура №890150969/28.04.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че данъчната основа по фактурата е в размер на 84,74лв., а не 847.40лв., като за

сумата от 152,55 лв. с ревизията е отказано право на приспадане на данъчен кредит и са начислени лихви. В тази връзка, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2018 г. със сумата 762,66 лв..

4.2. С РА са начислени лихви във връзка с издадените четири кредитни известия към фактури за доставки, както и е извършена корекция на финансовия резултат за данъчен период 2018 г. с отчетените разходи по неосъществените доставки.

Относно фактура №2..7/18.01.2018г. и №2... 10/18.01.2018 г., издадени от [фирма] за сумата от общо 36 705,53 лв. са издадени кредитни известия. Последните са отразени в период, който не попада в обхвата на ревизията /м. 03.2019г./ За периода от включването на фактурите в дневниците за покупки до датата на отразяване на кредитните известия са начислени лихви за забава. Установено е, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издало общо пет фактури на [фирма]. През м.01.2018г. към фактурите са издадени кредитни известия. Жалбоподателят е коригирал ползваното право на приспадане на данъчен кредит по две от фактурите. Предвид това и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО не са признати за данъчни цели осчетоводените разходи общо в размер на 183 527,66 лв.

4.3. Установено е, че в дневниците за покупки на [фирма] са включени, описаните на стр. 105-108 от РД дублирани фактури. В тази връзка е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 27 534,48 лв. по следните 13 фактури, по които вече е било упражнено право на данъчен кредит:

- фактура №35/03.11.2017 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с начислен ДДС в размер на 489,73 лв. /включена в дневниците за покупки за м. 11.2017 г. и м. 12.2017 г./. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2017 г. е увеличен със сумата от 2 448,67 лв.

- фактура №9053/13.04.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 15,42 лв. /включена в дневниците за покупки за м. 08.2017г. и м. 12.2017г./. На основание чл.26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2017г. е увеличен със сумата от 77,08 лв..

- фактура №90/16.11.2017 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с начислен ДДС в размер на 1 666,67лв. е включена в дневниците за покупки зам. 11.2017г. и м. 01.2018г.;

- фактура №91/16.11.2017 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС

в размер на 1 333,33 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 11.2017 г. и м. 01.2018 г.

- фактура №286/20.12.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 158,00 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018 г. е увеличен със сумата от 790,00лв..

- фактура №294/25.01.2018., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 158,00 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 02.2018 г. и м. 03.2018 г. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018г. е увеличен със сумата от 790,00 лв.

- фактура №382/16.11.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 3 421,06 лв. е включена три пъти в дневниците за покупки за периодите м.11.2017 г., м. 01.2018г. и м. 05.2018г.. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018 г. е увеличен със сумата от 17 105,31 лв..

-фактура №11641/10.01.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 1 739,47лв. е включена в дневниците за покупки за м. 01.2017 г. и м. 01.2018г. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 6 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018г. е увеличен със сумата от 8 697,37лв..

- фактура №387/12.12.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 5 082,40 лв. е включена в дневниците за покупки за периодите м. 02.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г. Същата фактура е осчетоводена три пъти като разход през 2018 г.

- два пъти със сумата от 25 412,00 лв. и веднъж със сумата от 31 113,77 лв.. Извършена е и сторно операция на стойност 25 412,00 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018 г. е увеличен с остатъка от некоректно отчетена сума в размер на 31 113,77 лв..

-фактура №155/31.01.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 4 500,00 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 02.2018 г. и м. 05.2018 г. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 6 от ЗКПО декларирания финансов резултат за отчетната 2018 г. е увеличен със сумата от 22 500,00 лв.

- фактура №35076/24.01.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 384,53 лв. е включена в дневниците за

покупки зз. м. 01.2018 г. и м. 04.2018 г.

- фактура №1621959/15.12.2017г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 40,76 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 12.2017 г. и м. 02.2018 г.

- фактура №2035806/15.03.2018г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и начислен ДДС в размер на 41.65 лв. е включена в дневниците за покупки за м. 03.2018 г. и м. 05.2018г..

4.4. На основание чл.72 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 65,80 лв. по фактура №2106637/04.04.2017г., издадена от [фирма] е ЕИК[ЕИК], която е включена от жалбоподателя в дневника за покупки за данъчен период м. 05.2017 г. /стр. 108 от РД/.

4.5. На основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19,00 лв. по фактура №[ЕГН]/10.03.2017 г., издадена от [фирма] с предмет на доставката „вино“ /стр. 108 от РД/.

4.6. Установено е, че [фирма] не е отразило издадени кредитни известия, съгласно разпоредбите на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС, поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, както следва:

- по фактура №4/10.01.2018 г., издадена от [фирма] е ЕИК[ЕИК]

-по фактури №60089739/15.01.2018г. и №[ЕГН]/11.06.2018г., издадени от [фирма], общо за сумата от 128,00 лв.;

- по фактура №1596117/10.10.2018 г., издадена от [фирма] за сумата от 17,20 лв.

За сумата в общ размер на 2 311,87 лв. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и са начислени лихви на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

4.7. Установено е, че дружеството не е отразило в периода на издаването им кредитни известия по издадени от [фирма] три фактури с общо начислен ДДС в размер на 28,62 лв. /стр. 109 от РД/. При така установеното са начислени лихви за забава

Относно установените задължения по ЗКПО:

Относно установения резултат за периода 2013 г.:

При преглед на доказателствата по административната преписка органите по приходите са установили следните несъответствия:

1. Дружеството е получило 7 фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките „главница по договор“ на обща стойност от 2 728,32 лв., отразени в счетоводството на ревизираното лице като сума в размер на 2 731,08 лв. т.е. налице е завишение на реалната

стойност с 2,76 лв., както и неправомерно отчетени лихви в размер на 53,37 лв., за които не са представени удостоверителни документи. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 56,13 лв..

2. Дружеството е получило 2 фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките „материали“ на обща стойност от 51 957,00лв.. Същите са отразени в счетоводството на ревизираното лице на обща стойност от 62 348,40 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 10 391,40 лв.

3. Дружеството е получило една фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „услуга“ на стойност 675,00 лв. без начислен ДДС. В счетоводството на ревизираното лице е отразена сумата от 6 750,00 лв. Разликата в размер на 6 075,00 лв. е сторнирана. Обаче във връзка с процесната фактура са отчетени като разход - главница в размер на 2 325,00 лв. и ДДС в размер на 1 350,00 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със стойностите на отчетените разходи в размер на 3 675,00 лв. /1 350,00 лв. + 2 325,00 лв./ .Във връзка със същата фактура е осчетоводена като „извънреден разход“ и сумата от 1 215,00 лв. Установено е, че записът е направен в нарушение на данъчното законодателство и на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 1 215,00 лв.

4. Дружеството е получило една фактура от ОБЩИНА П. БАНЯ с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „тръжни книжа“ на стойност 50,00 лв. без начислен ДДС. В счетоводството на ревизираното лице същата е отразена със стойност от 5 000,00 лв. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 990.00 лв.

5. Дружеството е получило фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „аванс“ на стойност 4 166,67 лв. без ДДС. В счетоводството на ревизираното лице е отразена сумата от 41 666,70 лв. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 7 499,97 лв.

6. Дружеството е получило една фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „наем“ на стойност 1 000,00 лв. без ДДС. Същата е отразена в счетоводството на дружеството със стойност

от 100 000,00 лв. На основание чл. 77. ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 19 800,00 лв.

7. Получена е фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и предмет на доставката „материали“ на стойност 1 504,33 лв. без ДДС, а счетоводно е отразена сумата от 150 433,00 лв. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат със завишената стойност на направения разход в размер на 29 785,73 лв.

8. Дружеството е получило две фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и предмет „гориво“ на обща стойност от 163,44 лв. /93,07 лв. + 70,37 лв./. В счетоводството на ревизираното лице те са отразени като сумата от 16 344,00 лв. /9 307,00 лв. + 7 037,00 лв./ На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 15 337,56 лв.

9. Дружеството е получило една фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „материали“ на стойност от 31 769,60 лв., която е осчетоводена два пъти при определяне на финансовия резултат за 2013 г. Р1а основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не е признат за данъчни цели повторно отразеният разход в размер на 31 769,60 лв.

10. Дружеството е получило една фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „СМР по договор“.

На основание чл. 26. т. 2 от ЗКПО не е признат за данъчни цели повторно отразеният разход в размер на 99 678,26 лв.

11. Дружеството е получило фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „материали - СМР по договор“ на стойност от 143 681,30 лв. Същата е отразена в сметка 699 „Извънредни разходи“ два пъти /25 862,63 лв. + 25 862,67 лв., или общо 51 725,30 лв./. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат на ревизираното лице е коригиран със сумата от 51 725,30 лв.

12. Дружеството е получило една фактура от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката „СМР по договор“ на стойност от 58 614,00 лв. без ДДС. [фирма] е осчетоводило стойността на фактурата два пъти - веднъж по дебита на 602/36 и втори път по

дебита на 602/3. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата на повторно отразения разход в размер на 58 314,00 лв.

13. Получени са две фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и предмет на доставките „СМР по договор“ на стойност 52 687,41 лв. и 55 648,07 лв., които са осчетоводени два пъти. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат на дружеството, тъй като не е признат за данъчни цели повторно отразеният разход общо в размер на 108 335,48 лв. /52 687,41 лв. + 55 648,07 лв./.

14. Дружеството е получило две фактури от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките „СМР по договор“, съответно на стойност от 86 496,13 лв. без ДДС и 49 978,22 лв. без ДДС, както и кредитно известие по втората фактура за сумата от 49 978,22 лв. Ревизираното лице е отразило повторно разходи съответно в размер на 56 496,13 лв. и 49 978,22 лв., както и кредитното известие за сумата от 49 978,22 лв., което вместо в намаление е отнесено като разход, или общо 156 452,57 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен с непризнатите за данъчни цели повторно отразени разходи общо в размер на 156 452,57 лв.

15. При анализ на счетоводните сметки от група 60, отразени в годишния финансов отчет /чрез счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите/, в оборотната ведомост за 2013 г., в аналитичната по счетоводни сметки оборотна ведомост, главната книга за 2013 г. и годишната данъчна декларация, ревизиращият екип е констатирал следното:

15.1. Установено е, че в отчета за приходите разходите по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ към 31.12.2013 г. е посочена стойност от 4 253 000,00 лв., или с 990 000,00 лв. повече от стойността на сметка 602 в оборотната ведомост /3 263 380,79 лв./. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани в размер на 990 000,00 лв.

15.2. Счетоводна сметка 609 „Други разходи“ е на стойност 1 680,00 лв., формирана от сумата от 1 500,00 лв. - дарение, 150,00 лв. - такса К. и 30,00 лв. - такса „И. А.“, съгласно аналитичния регистър на сметката. В отчета за приходите и разходите е декларирана сумата от 35 000,00 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани в размер на 33 000,00 лв.

15.3. Установено е, че счетоводна сметка 603 „Разходи за амортизация“ в оборотната ведомост и в отчета за приходите са отразени разходи в размер на 36 732,70 лв. Тази стойност не съответства на размера на начислените амортизации в представения данъчен и счетоводен амортизационен план за 2013 г. Ревизиращите органи са установели, че общия размер на признатите разходи за амортизация е 25 964,49 лв. /стр. 33-34 от РД/. На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 50, ал. 1, т. 2, чл. 52 и чл. 55 от ЗКПО общият размер на непризнатите разходи за амортизация определена на 10 768,21 лв..

16. При съпоставка на данните от дневниците за продажби и покупки на ревизираното лице и неговите контрагенти е установено, че [фирма] не е осчетоводило кредитно известие №386/25.09.2013 г., включено в дневниците за продажби на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за сумата от 3 466,10 лв. Дружеството неправомерно е завишило разходите, като не е осчетоводило кредитното известие в счетоводството си при определяне на счетоводния финансов резултат. На основание чл. 78 от ЗКПО ревизиращият екип е увеличил декларирания финансов резултат със сумата от 3 466,10 лв., представляващи сумата на разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

След извършените корекции е установено данъчен финансов резултат и корпоративен данък за 2013 г., както следва: - увеличение на финансовия резултат, на основание чл. 26, ал. 1 и 2 от ЗКПО - разходи несвързани с дейността и/или които не са документално обосновани със сумата от 1 506 760,73 лв.;

- увеличение на финансовия резултат, на основание чл. 77 от ЗКПО - разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство със сумата от 117 948,20 лв.;

- намаление на финансовия резултат, на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО - годишни счетоводни разходи за амортизация със сумата от 10 768,21 лв.

Определен е финансов резултат - данъчна печалба в размер на 1 855 708,65 лв., съответно корпоративен данък в размер на 185 570,86 лв. След приспадане на внесеният през 2013 г. корпоративен данък в размер на 23 099,97 лв. е определен корпоративен данък за донасяне в размер на 162 470,89 лв. и съответната лихва за забава.

Относно установения резултат за периода 2014 г.: при преглед на доказателствата по административната преписка органите по приходите са установили следните несъответствия:

1. Установено е, че ревизираното лице не е осчетоводило две кредитни известия, издадени от следните лица:

- [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издало кредитно известие към фактура №[ЕГН]/01 04.2014 г. за доставка на материали с ДО в размер на 11,53 лв. и начислен ДДС в размер на 2,31 лв.;

- [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издало кредитно известие №[ЕГН]/19.04.2014 г. и на ревизираното лице е върната „надплатена сума“ в размер на 428,44 лв. /ДО в размер на 357,03 лв. и начислен ДДС в размер на 71,41 лв./ .Със сумата в размер на 357,03 лв. е следвало да бъде увеличен финансовият резултат за 2014 г.

На основание чл. 78 от ЗКПО ревизиращият екип е увеличил финансовия резултат на [фирма] общо с 368,56 лв. /11.53 лв. + 357,03 лв./ - сумата на разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година.

2. При анализ на счетоводните сметки са установени следните счетоводни записи по сметка 602 „Разходи за външни услуги“, съставени в нарушение на счетоводното и данъчното законодателство:

2.1. По дебита на сметка 602/1 „Разходи за външни услуги“ е осчетоводена сумата от 525 415,46 лв. срещу кредитиране на сметка 209 „Разходи за придобиване на ДМА с основание „признаване на разходи“. Дружеството не е приложило разпоредбите на чл. 75 от ЗКПО и е увеличило разходите за текущата 2014 г. със сумата от 525 415,46 лв. в нарушение на счетоводното и данъчното законодателство. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО не е признат за данъчни цели осчетоводеният разход в размер на 525 415,46 лв.

2.2. По дебита на счетоводна сметка 602/1 „Разходи за външни услуги“ е осчетоводена сумата от 906 166,55 лв. Констатирано е, че не са представени документи, удостоверяващи, че авансът е усвоен и доставката на услуга е окончателно завършена. Прието е, че това е разход, отчетен в нарушение на счетоводното законодателство. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 906 166,55 лв.

3. По дебита на счетоводна сметка 602/1 „Разходи за външни

услуги“ е осчетоводена сумата от 137 125,50 лв. срещу кредитиране на сметка 419 „Други разчети с клиенти“ е основание „признаване на разходи“. Констатирано е, че това са документално необосновани разходи по смисъла на ЗКПО и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 137 125,50 лв.

4. При анализ на счетоводните сметки се установиха счетоводни записи по сметка 691 „Извънредни разходи /отписване на задължения/“, съставени в нарушение на счетоводното и данъчното законодателство. При извършения преглед на първичните счетоводни документи не са открити такива, удостоверяващи осчетоводения разход. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 46 543,06 лв.

5. При сравнителен анализ на счетоводните сметки от група 60, отразени в годишния финансов отчет /чрез счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите/, в оборотната ведомост за 2014 г. и годишната данъчна декларация са установени следните несъответствия: разходите по годишната данъчна декларация са завишени със сумата от 250 995,78 лв. спрямо данните от оборотната ведомост. Оборотите на разходните сметки са анализирани и потвърдени. Разликата от 250 995,78 лв. не е документално обоснована с първичен счетоводен документ, поради което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е увеличен със сумата от 250 995,78 лв.

Също така ревизиращите органи са установили, че в годишните данъчни декларации от 2014 г. до 2018 г., в годишния финансов отчет и в оборотната ведомост за същите периоди е посочван един и същ размер на счетоводния финансов резултат, независимо какви от декларираните данни за приходи и разходи в същите документи.

След извършените корекции е определен финансов резултат и корпоративен данък за 2014 г.:

- увеличение, на основание чл. 77 от ЗКПО - разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство със сумата от 1 431 582,01 лв.;

- увеличение, на основание чл. 26, ал. 1 и 2 от ЗКПО - разходи, несвързани с дейността и/или, които не са документално обосновани със сумата от 434 664,34 лв.;

- увеличение, на основание чл. 78 от ЗКПО - разходи, неотчетени

по реда, определен в нормативен акт със сумата от 368,56 лв. След извършеното преобразуване е установен резултат за периода - данъчна печалба в размер на 2 165 415,68 лв., съответно корпоративен данък в размер на 216 541,57 лв. След приспадане на вношения от дружеството данък в размер на 29 880,08 лв., е определен корпоративен данък за довносяне е в размер на 186 661,49 лв.

Относно установения резултат за периода 2017 г.:

Освен посочените по-горе обстоятелства, довели до отказ на данъчен кредит по ЗДДС, водещи и до непризнаване на осчетоводени разходи по ЗКПО, са извършени и следните корекции на декларирания финансов резултат за 2017 г.:

1. Установено е, че дружеството е получило проформа фактура №[ЕГН]/27.07.2017 г. на стойност от 1 292,00 лв. Проформа фактурата е издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] за доставка и монтаж на климатична система. [фирма] е разполагало само с проформа фактура, която не е първичен счетоводен документ и доставката е за обект МТСП, а не за офиса на дружеството. На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 55 от ЗКПО не са признати за данъчни цели отчетените разходи за амортизации в размер на 193,80 лв.

2. По дебита на счетоводна сметка 609 „Други разходи“ е осчетоводена сумата от 170 000,00 лв. срещу кредитиране на сметка 209 „Разходи за придобиване на дълготрайни материални активи“ - сч. запис №4503/31.12.2017 г. с основание - „приключвателни операции“. Ревизиращите органи са посочили, че придобиването на актив не може да бъде определено като разход. О. на актив от сметка 209 „Разходи за придобиване на ДМА“ и признаването на стойността му като разход е извършено в нарушение на счетоводното законодателство, поради което на основание чл. //, ал. 1 от декларирания цшншшив резултат е увеличен със сумата от 170 000.00 лв.

3. По дебита на счетоводна сметка 609 „Други разходи“ е осчетоводена сумата от 7 105,13 лв. срещу кредитиране на сметка 499 „Други кредитори“ с основание „плащане по ИД 20177190400289 - ЧСИ С. Я.“. По дебита на счетоводна сметка 629 „Други финансови разходи“ са осчетоводени платените банкови такси /във връзка със заплащане на сумите по изпълнителното дело/ в размер на 19,40 лв. Заплащането на суми по образуваното изпълнително дело не следва да се класифицират като разходи,

тъй като не са свързани пряко с дейността на дружеството и не носят икономическа полза за дружеството. Предвид това същите не разходът не признат за данъчни цели и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО декларирания финансов резултат е коригиран със сумата от 7 124,53 лв..

4. Установено е, че счетоводна сметка 603 „Разходи за амортизация“ в оборотната ведомост и в отчета за приходите и разходите е отчетена сумата от 9 653,61 лв. Според органите по приходите тази сума не кореспондира с размера на начислените амортизации в представения данъчен и счетоводен амортизационен план за 2017 г. По подробно изложени мотиви /стр. 48-50 от РД/ и на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 50, ал. 1, т. 2, чл. 52 и чл. 55 от ЗКПО не са признати разходи за амортизация в размер на 2 341,55 лв.

След извършените корекции е определен данъчен финансов резултат и корпоративен данък за 2017 г., както следва:

- увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО - разходи несвързани с дейността и/или които не са документално обосновани със сумата от 205 360,69 лв.;

- увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 77 от ЗКПО - разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство със сумата от 170 000,00 лв.;

- намаление на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО - годишни счетоводни разходи за амортизация със сумата от 2 341,55 лв.

Определен е финансов резултат печалба в размер на 463 507,97 лв., съответно корпоративен данък в размер на 46 350,80 лв. След приспадане на внесени през 2017 г. авансови вноски в размер 8 814,73 лв., с ревизията е определен корпоративен данък за донасяне в размер на 37 536,07 лв., както и начислени лихви за забава.

Относно установения резултат за периода 2018: освен посочените по-горе обстоятелства, довели до отказ на данъчен кредит по ЗДДС, водещи и до непризнаване на осчетоводени разходи по ЗКПО, са извършени и следните корекции на декларирания финансов резултат за 2018г. е установено, че счетоводна сметка 603 „Разходи за амортизация“ в оборотната ведомост и в отчета за

приходите и разходите е отразена сумата от 6 622,46лв.. Тази стойност не кореспондира с размера на начислените амортизации в представения данъчен и счетоводен амортизационен план. Разходите за амортизация в данъчния амортизационен план са в размер на 9 653,61 лв. След анализ на установените факти и обстоятелства /стр. 72-73 от РД/ е прието, че общия размер на признатите разходи за амортизация възлиза на сумата от 2 341,55лв.. На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 50, ал. 1, т. 2 от ЗКПО общият размер на непризнатите разходи за амортизация е определен на сумата от 7 312,06 лв.

След извършените корекции е определен данъчен финансов резултат и корпоративен данък за 2018 г., както следва:

- увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 78 - приходи, неотчетени по реда, определен в нормативен акт със сумата от 1 099,73 лв.;
- увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО - разходи несвързани с дейността и/или които не са документално обосновани със сумата от 1 042 507,96 лв.;
- увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 77 от ЗКПО - разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство със сумата от 112 179,87 лв.;
- намаление на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 78 от ЗКПО, във връзка с приходи, неотчетени по реда, определен в нормативен акт със сумата от 129 345,56 лв.;
- намаление на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО — годишни счетоводни разходи за амортизация със сумата от 2 341,55 лв.

Установен е финансов резултат за периода - данъчна печалба в размер на 1 066 775,60 лв., съответно корпоративен данък в размер на 106 677,56 лв. След приспадане на внесения от дружеството деклариран корпоративен данък в размер на 3 302,15 лв. е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 103 375,41 лв.и съответната лихва за забава.

Жалбоподателят е оспорил изцяло ревизионният акт, като го намира за неправилен и незаконосъобразен.

От ответника с потвърждаващото РЕШЕНИЕ №1244/11.08.2020г. възраженията на дружеството не са споделени. На първо място не е прието, че възраженията на РЛ срещу РД не са обсъдени. Относно фактурата издадена от молдовското дружество е

подчертано, че не е включена в дневниците за продажба- в нарушение на чл.124, ал.1 т.2 от ЗДДС, както и не е доказано, че доставката е осъществена, няма договор и оферта, няма доказване на твърдението на жалбоподателя, че услугата е извършена от подизпълнител. С оглед изложеното в тази част са споделени изводите на органите по приходите и правилно е прието, че доставката следва да се разглежда като такава с място на изпълнение в страната, поради което е определено задължение за довносяне в размер на 129 345,56лв.ДДС.

Не са приети за основателни възраженията на оспорващия за преобразуване на ФР за 2018г. с доставки отново на територията на М.. По сметка 703 е отчетена сумата от 776 073,34лв., поради което същата следва да се намали с 129 345,56лв.. Също по фактурата издадена от „П. –Ф.“ М. за непризнат разход в размер на 762 773,70лв. е приета констатацията на органите по приходите, тъй като отново няма доказателства за разхода- договор, платежни документи, протоколи и т.н.

Относно отказаното право на данъчен кредит е споделен общия извод, отразеното в РА, че липсват реални доставки и доколкото фактурираните такива са за СМР, то е посочено, че за тях се изисква ресурсна, материална и техническа обезпеченост. Визирано е, че това са обективни факти и РЛ е следвало да ги установи –че е закупило материали, които е вложило чрез труда на конкретни работници. Обобщено е, че доставчиците не са ангажирали също доказателства, като екипът не е можел да провери и счетоводното отчитане, тъй като доставчиците не са намерени, а взетите обяснения от управителите на три от тях / [фирма], [фирма] и [фирма]/ отричат участие в дейността на дружествата. Част от дружествата са подавали към НАП информация и от едни и същ IP адрес. Установено е, че наети по гр.договори лица имат само [фирма] и [фирма], но за ел.инсталация, а по договорите – е фактурирано грундиране, шпакловане и т.н.. Допълва се, че РЛ не е представило доказателства кои лица са извършили СМР. Не са кредитирани от ответника представените пред него заявки и оферти, като недостатъчно детайлни и противоречиви, няма данни за произхода на материалите, как са доставени, тъй като доставчиците нямат ППС, няма складове. Последните са и дерегистрирани по ЗДДС, нямат обявени отчети, не са подавали ГДД. В дневника за покупки на [фирма] е отразен протокол за В. на стоки от „Т. С. М.“, Гърция

на стойност 78 299,99лв., но е констатирано, че протоколът е от 06.03.2017г. преди договора от 08.03.2017г. с РЛ. За този доставчик е отразено, че е имало ревизионно производство завършило с РА-22221917003048-091-01 от 22.01.2018г, където е посочено, че няма извършвана търговска дейност от дружеството. вкл. и В..

Като правна рамка е посочено, че доставчиците трябва документално да отчетат разходите съгласно чл.12, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗДДС и от Н. 18. Визирано е, че приходът по смисъла на ЗСтч. и т.7,2 от Н. 18 –приходите се признават, когато разходите направени по сделката могат да бъдат надежно измерени. След като има извършена услуга –тя е съпътствана от разход за извършването ѝ, за което няма данни. Подчертано е, че няма доказателства за заплатена цена по договорите с „К. Б.“, „Е. мар билд“ и „В. Б.“, където са представени договор-протоколи за погасяване на вземанията и задълженията от м.03.2019г., според които сумите следва да бъдат преведени към „Т. сток“, но това не е кредитирано, защото е установено, че няма реално плащане повече от една година. Представените документи за последваща реализация също не са кредитирани, тъй като е прието, че няма годни доказателства за осъществяване на доставките. Има позоваване на практиката на СЕС, че при отказ да се признае право на ДК трябва РЛ да знае, че сделките са част от данъчна измама, но РЛ не е защитило интересите си да конкретизира престациите- вид, качество, срок, цена като е прието, че дейността, която осъществява означава, че има опит и не би допуснало гореизложеното. С оглед това е прието, че правилно е отказано с РА ДК в общ размер на 48 175,85лв. и съответно основателно е увеличен декларирания ФР за 2017г. и 2018г. по тези фактури, по които сумите са отчетени като разходи.

Не са споделени възраженията, че няма дублирани фактури, а различни доставки на една и съща стойност, тъй като ответникът е визиран, че номерата на фактурите са идентични и освен посочените 13 фактури РЛ не е представило други за същата ДО и ДДС, поради което е посочено, че основателно е отказано право на ДК в размер на 27 534,48лв.. Същи са били констатациите и по отношение на отказания право на ДК в размер на 27 769,60лв.-установено е, че е упражнен в по-голям размер от начисления. За доставките от [фирма], [фирма] и [фирма] – е посочено, че стойността на фактурите е по-ниска от отразената в дневниците за покупки, поради което е прието, че е основателен

отказа за 1 182,15лв.

С оглед изложеното е потвърден от ответника РА за установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.12-06.2016 м.09-10.2016г, м.01-05.2017г., м.07.2017г., м.10.2017г. до м.01.2019г. както и задължения за КП за 2013,2014,2017 и 2018г. ведно с лихвите.

Приети са също установените от органите по приходи неправилни счетоводни отчитания: издадената от [фирма] фактура №21046637 от 04.04.2014г., но фактура включена в дневниците за покупки на РЛ след 12 месеца, поради което е отказано право на приспадане на ДК.

По издадените кредитни известия /КИ/ от [фирма], [фирма] и [фирма] също е споделен извода на органите по приходите за отказано право на ДК. Също по КИ от [фирма], поради установеното несъответствие.

Посочено е за задълженията за КД, че признаването на даден разход за данъчните цели –изисква той да е свързан с дейността и да е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанска операция –чл.10, ал.1 от ЗКПО. Не се признават разходи, които реално не са извършени, съгласно чл.26 т.2 от ЗКПО. Осчетоводяването на разходи, които не са извършени – води до намаляване на финансовия резултат без услугите конкретно да са завършени. Обобщено е, че не следва да има само фактура за разхода, но и тя да отразява вярно документирана стопанска операция. Също ответникът не е приел възраженията на РЛ за непризнати разходи за 2013г. по фактури, издадени от дружества посочени изрично /“О. България“, [фирма], [фирма] и др./ –именно поради това, че се касае или за завишени разходи или за повторното им включване в счетоводните регистри. По същите съображения от ответника са споделени изводите на органите по приходите за корекции на финансовия резултат за 2014,2017 и 2018г.. По възраженията по ЗКПО за 2014г. за увеличен ФР в размер на 525 415,46 със сумата осчетоводена като разход за външни услуги е подчертано, че по сметка 209 от 2013 до 2014г. няма промяна на началното салдо, поради което отписването на сумата от 525 415,46лв. без документ –не се доказва и този разход не е признат и със същата сума се увеличава ФР. Също касателно сумата от 906 166,55лв., с която е увеличен финансовия резултат /ФР/, а 2014г. по сметка 402 /доставчици по аванси/ не е отчетена друга сума освен тази,

поради което няма данни авансът да е усвоен, за да се признае за разход. Подчертано е, че се касае за доставка на ДМА и разход да се отчете - означава да се продаде стоката или да се признае нейната амортизация. Посочено е, че документи от РЛ в тази насока не са признати. Също относно отчетения разход от 137 125,50лв. не са споделени твърденията на оспорващия, че той е реално извършен, тъй като няма документи и е налице основанието по чл.26 т.2 от ЗКПО. Релевира се и правилно приложение на чл.77, ал.1 от ЗКПО по фактури, издадени от [община] баня, „В. 2000“, „С. Е.“ / и др. посочени в решението / през 2013г. и по фактури на „Е.“, „Б.“, „Д. –мет“ и „Х.“ за 2018г.-отчетено е ДДС, но то не е пряк разход за РЛ. Също касателно лихвите не са споделени и възраженията на РЛ.

С оглед всичко изложено в съответната обжалвана пред съда част с решението на ответника –РА е потвърден.

В СЪДЕБНО ПРОИЗВОДСТВО: е изслушано заключението на в.л.Ю. Я., което съдът напълно кредитира. Видно от същото на л.228 счетоводната отчетност на РЛ е водена в нарушение на изискванията на ЗСтч, СчтСтандарти, ЗКПО и ЗДДС –невярно и неточно отразяване на първични документи в счетоводството и данъчните регистри, документално необосновани счетоводни операции, неправилно прилагане на счетоводните стандарти за ДМА и други, водещи до деформиране на финансовия резултат в посока намаление на последния и увеличен размер на ползвания данъчен кредит.

Първоначално заявеното искане за събиране на гласни доказателства от жалбоподателя не е поддържано преди даване ход на делото по същество, поради което и не са събрани доказателства в тази насока.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Не споделя доводите за нищожност на РА, както тези свързани с липсата на подпис, така и тези свързани с липсата на собствени изводи отделно от тези на РД. Доказателства за компетентност са представени с преписката, както и РД е част от РА и не следва последния да има отделни констатации, освен ако не са възприети възраженията по доклада. В процесния случай същите не са споделени и в РА са описани и са посочени съображения защо не са споделени. Следователно - РА е издаден от орган по приходите, определен със З., поради което същият е компетентен орган по смисъла на чл.119, ал. 2 от ДОПК, както и РА притежава

реквизитите по чл. 120, ал. 1 т. 1 - 8 от ДОПК. Също така се приема, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, доколкото се съобразява, че органът е изискал документи, касаещи относимите обстоятелства, изложил е мотиви въз основа на тях за установените факти. Не са накърнени принципите на обективност и служебно начало, както се визира в жалбата.

По същество правните изводи на СЪСТАВА се свързват с това, че при отказаното право на данъчен кредит /каквото е едното съображение/ не е достатъчно наличието само на фактура, за да се обуслови реалността на фактурираната доставка, тъй като фактурата е първичен счетоводен документ, частен свидетелстващ и не се ползва с материална доказателствена сила за отразените факти. На общо основание жалбоподателят е длъжен да установи, че доставката е реална като за изложеното се правят изводи от преценката на останалите документи в тяхната цялост-приемо-предавателни протоколи, договори, документи за превод, кадрова и техническа обезпеченост, материална база и т.н. В действителност, ако някой от доставчиците е допуснал нарушения вкл. и при осчетоводяването на доставката- само на посоченото основание не може да се откаже правото на данъчен кредит освен, ако данъчно задълженото лице е знаело, че сделката е измамна. В този смисъл решение от 21.06.2012г. по обединени дела С-80/11 и С-142/11 на С., но в същото решение се подчертава, че данъчно задълженото лице следва да е разполагало със стоките, предмет на доставката и е било в състояние да ги достави. Също решение от 13.03.2014г. по дело С-107/13г./делото „Ф.“, че при авансово плащане, когато се установи, че доставката не е изпълнена се отказва правото на данъчен кредит.

Следователно – правото на данъчен кредит винаги се обуславя от реалността на доставката, а не от нейното осчетоводяване. Следва да се посочи, че в практиката си СЕС формира изводи касателно правото на приспадане на ДДС, но същите са относими и за КД, доколкото визират реалността на доставката. В този смисъл, видно от т.32 на Решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело С-285/2011г. всяка прилагаща юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по спора, за да определи дали получателят на спорните доставки може да упражни право на

приспадане на основание тези доставки.

Ако може да се обобщи – когато РЛ получава доставката не от доставчика, добросъвестността му се изключва и то трябва да знае, че е част от данъчна измама вкл. при липсата на офис, склад, персонал. При получаване на доставката не се изисква от РЛ да разследва капацитета на доставчика да докаже способността си да извърши доставката, но в данъчното производство тежестта на доказване е върху РЛ да докаже реалността на доставките като положително установен факт и то на доставките, следващи от доставчика. След като не се признават разходите по посочените доставки, защото същите са извършени в отклонение от данъчно събитие –с размера на тези разходи следва да се увеличи ФР и съответно тази стойност да бъде основата за облагане с КД т.е. 10 % от стойността на същите.

С оглед изложеното трябва да се има предвид, че на страните е указана доказателствената тежест, в РД са установени множество конкретни нарушения при счетоводното отчитане на фактурите, както и завишаване на разходите. Тези операции са довели до увеличаване на ФР, както и до неправомерно ползване на данъчен кредит. Изложените обстоятелства не само не са опровергани от оспорващия, но напълно се установяват от изслушаната по делото ССЕ, която не е оспорена от РЛ. Видно от заключението на в.л.Я., което СЪДЪТ напълно кредитира, то счетоводната отчетност на РЛ за ревизирания период е водена в нарушение на изискванията на ЗСтч, СчтСтандарти, ЗКПО и ЗДДС. Изрично в.л. е установило, че има невярно и неточно отразяване на първични документи в счетоводството и данъчните регистри, документално необосновани счетоводни операции, неправилно прилагане на счетоводните стандарти за ДМА и други, водещи до деформиране на финансовия резултат в посока намаление на последния и увеличен размер на ползвания данъчен кредит. Въпреки, че за периода 2013-2014г. не се съхраняват първични счетоводни документи, то за периода 2017 и 2018г. обаче са анализирани първични счетоводни документи, ведно с годишни оборотни ведомости, СД за ДДС, хронологични регистри и други като въз основа на тях са констатирани несъответствия от рода на: неточно отчитане на фактури, липса на документална обоснованост при извършване на счетоводните операции, с дублиране на документи при отразяването им, неправилно изписване на суми с преместване на десетичната запетая, което води до завишаване на

разходи и до ползването на данъчен кредит. Даден е в експертизата пример с включването в отчетните регистри по ЗДДС на 14 фактури с некоректно посочена данъчна основа в посока увеличение /които и в РД са посочени на стр.100-105/. Даден е и друг пример: в дневника за покупки за м.06.2017г. е отразена фактура №[ЕГН] от 29.06.2017г., издадена от [фирма] с ДО 2973лв. и ДДС 595лв., а в действителност ДО е 29,73 и ДДС 5,95лв.. Анализирани са от в.л. и случая на включени в дневниците за покупки дублирани фактури 13бр. /посочени в РД подробно на стр.105-108/ и отново това води до увеличение на разходите и завишен размер на ДК- например в дневника за покупки за данъчен период м.11.2017г. е отразена фактура №[ЕГН] от 16.11.2017г., издадена от [фирма] с ДО 17 105,31лв и ДДС 3421,06лв., която отново е отразена в дневника за покупки, но за данъчен период м.01.2018г.. На следващо място в СЕ е посочено, че към 31.12.2017г. е взета счетоводна операция №[ЕГН], с която по дебита на счетоводна сметка 609 /други разходи/ е осчетоводена сумата от 170 000лв. респ. по кредита на счетоводна сметка 209 /разходи за придобиване на ДМА/ и така е намален ФР за 2017г.. В тази връзка в.л. е посочило, че не е ясно какво е придобито като ДМА и ако е било така е следвало да се отрази с отнасяне на разходите в сметки от гр.20, а не да се изпише като директен разход. Следователно - СЕ е дала конкретни примери в обстоятелствената част за неправомерни действия в нарушение на счетоводното отчитане. Отделно същата не е била оспорена от жалбоподателя. Експертизата установява вече направени констатации в РД и РА и потвърждава извода за счетоводно отчитане водещо до манипулация на финансовия резултат в посока да се намали същия и обратното по отношение на ползвания данъчен кредит.

Конкретно следва да се съобрази, че по възраженията в жалбата - същите са идентични с тези, изложени в жалбата пред директора на дирекция „ОДОП“ на л.175 по делото вкл. по същество.

Не се променят и се споделят напълно от СЪДА констатациите за отказано право на данъчен кредит на основание липса на реалност на доставките. За доставките на услуги /СМР/- липсва документ за разходи за изпълнението им, няма данни кой ги е извършил /пряк изпълнител/ вкл. за да може да се прецени проф.квалификация, няма данни за наети помещения и техника. Видно и от СЕ достъп за част от периода за проверка върху първичните счетоводни

документи не е подсигурен, което е индиция, че не са осъществени тези доставки. Индиция за това е, че и самото РЛ има капацитета да извършва само тези услуги /СМР/, а в същото време ангажира доставчици, които са липсващи търговци. Същите не се намират на адресите, не подават отчети, нямат офиси, нямат техника, нямат персонал. Наети по гр.договори лица имат само [фирма] и [фирма], но за ел.инсталация, а по договорите – е фактурирано грундиране, шпакловане и т.н.. Видно от обяснения от управителите на три от тях / [фирма], [фирма] и [фирма]/ отричат участие в дейността на дружествата. от дружествата са подавали към НАП информация и от едни и същ IP адрес, както и са регистрирани по ЗДДС впоследствие. Обосновано не са кредитирани представените пред ответника заявки и оферти, като недостатъчно детайлни и противоречиви, няма данни за произхода на материалите, как са доставени, тъй като доставчиците нямат ППС, нямат складове. В дневника за покупки на [фирма] е отразен протокол за В. на стоки от „Т. С. М.“, Гърция на стойност 78 299,99лв., но е констатирано, че протоколът е от 06.03.2017г. преди договора от 08.03.2017г. с РЛ. За този доставчик е отразено, че е имало ревизионно производство завършило с РА-22221917003048-091-01 от 22.01.2018г, където е посочено, че няма извършвана търговска дейност от дружеството. вкл. и В.. Правилно е установено, че за част от доставките няма и данни за плащане. Констатирано е, че няма доказателства за заплатена цена по договорите с [фирма], [фирма] и [фирма], където са представени договор-протоколи за погасяване на вземанията и задълженията от м.03.2019г., според които сумите следва да бъдат преведени към [фирма]. Съдът намира, че макар подобен начин на погасяване на задълженията да е възможен, освен плащане – то правилно органите по приходите не са го зачели, тъй като е установено, че няма реално плащане повече от една година и представените доказателства в тази насока са симулативни. Обосновано и за някои доставки представените документи за последваща реализация не са кредитирани, тъй като е прието, че няма годни доказателства за осъществяване на доставките. Следователно -правилно е счетено, че има знание от страна на РЛ, че при тези обстоятелства доставката е част от измамна схема по ДДС. Установеното фиктивно фактуриране изключва възможността РЛ да не знае, че сделките, на които се позовава, за да черпи ДК - са част от злоупотреба с ДДС. В тази връзка

правилно е отказано на основание чл.68, ал.1, т.1 вр. с чл.69, ал.1 т.1 от ЗДДС право на ДК в общ размер от 84 881,38лв. за различните данъчни периоди по фактурите на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и т.н. на стр.99 от РД.

Направените възражения в жалбата, че тези обстоятелства не могат да се вменят във вина на РЛ – са необосновани. Както се посочи – за да се ползва право на ДК следва да се установи именно, че фактурираният доставчик е осъществил доставката, а изложеното е извод, който следва от анализ на обективни факти- има ли потенциал -кадрови, ресурсен и т.н., намира ли се на адреса, води ли счетоводство и т.н., ако всичко това навежда на довода, че доставчикът е фиктивен и няма как да осъществи услугата, то се отказва право на ДК по тези доставки, а не само на основание тези констатирани недостатъци при доставчиците. При тези данни няма как РЛ да е било добросъвестно, както се твърди в жалбата и има позоваване на практика на СЕС.

На следващо място – право на ДК е отказано поради или погрешни отразявания или дублиране на фактурите. В тази връзка - правилно е установено, че има погрешно отразени стойности на фактурите в нарушение на чл.124, ал.1 т.1 от ЗДДС- фактури от [фирма], от [фирма], от [фирма], „ [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и т.н.. Обстоятелства, които са констатирани и от заключението на в.л.. Стойностите на фактурите са били завишавани няколкократно. Напр. по фактура издадена на 14.03.2018г. от [фирма] с ДО 99,73 и ДДС 19,95-ползвания ДК не е 19,95, а 1975,05лв. т.е. 100 пъти повече. Друг пример, който съставът констатира - по издадената фактура от [фирма] на 17.03.2018г. вместо ДК от 41,42лв. се ползва 4100,58лв. ДК. Касае се за общо 25 фактури за различни периоди и доставчици /л.101-104 от РД/.

По други 28 фактури –правото на ДК е ползвано повече от веднъж /РД л.105-108/. Напр. по 2-те фактури, издадени от [фирма] а м.11.2017г. освен през този месец и през следващия е ползван ДК. Горепосочените обстоятелства няма как да бъдат опровергани, защото следват от установените счетоводни записвания и не се касае и за грешка.

Правилно е констатирано, че има неправилни счетоводни отчитания: издадената от [фирма] фактура №21046637 от 04.04.2014г. е включена в дневниците за покупки на РЛ след 12 месеца, поради което е отказано право на приспадане на ДК по

същата.

Също обосновани са констатациите по издадените кредитни известия /КИ/ от [фирма], [фирма] и [фирма], по КИ от [фирма], поради установеното несъответствие. Напр. 3-те фактури издадени от [фирма]- КИ не са отразени в дневниците за покупки на РЛ за периода за който са издадени/м.01.2017г. и м.08.2018/, което е в противоречие с чл.124, ал.5 от ЗДДС. По същия начин е с фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма] /м.01.2018, м.06 и м.10.2018г/..Също следва да се има предвид, че и КИ по фактурите издадени от [фирма] отново са в нарушение на чл.124 ал.5 от ЗДДС – не са отразени за периода м.01.2018г. в дневника на РЛ за покупки.

Съставът намира и за неоснователни възраженията относно фактура №1..1 /24.12.2018г. за 396 800евро, издадена от молдовското дружество.Не е спорно, че същата не е включена в дневниците за продажба и това е в нарушение на чл.124, ал.1 т.2 от ЗДДС, както съставът приема не е доказано, че доставката е осъществена - няма договор, няма оферта, няма доказване на твърдението на жалбоподателя, че услугата е извършена от подизпълнител. Правилно е прието, че доставката следва да се разглежда като такава с място на изпълнение в страната на основание чл.67, ал.3 от ЗДДС и е определила, че в стойността от 776 073,34лв. е включена стойността на ДДС - 129 345,56 лв., с която стойност е намален общият размер на приходите. С оглед изложеното – е определено задължение за довносяне в размер на 129 345,56лв. ДДС.

Във връзка с това не се споделят за основателни и възраженията на оспорващия за преобразуване на ФР за 2018г. с доставки отново на територията на М.. По сметка 703 е отчетена сумата от 776 073,34лв., поради което същата следва да се намали с 129 345,56лв.. Също по фактурата, издадена от „П. –Ф.“ М. за непризнат разход в размер на 762 773,70лв., доколкото няма договор, платежни документи, протоколи и т.н. –то разходът не е доказан.

Правилните са и констатациите относно издадената от РЛ фактура №482460/05.11.2018г. с данъчна основа в размер на 1 099,73лв. на [фирма] е ЕИК[ЕИК]. Фактурата не е отразена в отчетните регистри по чл.124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, съответно за нея не е начислен ДДС по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, поради което с РА е начислен ДДС в размер на 219,95 лв., ведно със

съответните лихви за забава. Също така на основание чл. 78 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за 2018 г. е коригиран в увеличение със сумата на неотчетения приход по реда на т. 7.1 от Счетоводен стандарт /СС/ 18 „Приходи“ в размер на 1 099,73лв..

В тази връзка не е спорно и залегналото в мотивите на решението ответника по отношение на КД, че за да се признае даден разход за данъчните цели –се изисква той да е свързан с дейността и да е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанска операция –чл.10, ал.1 от ЗКПО. Не се признават разходи, които реално не са извършени, съгласно чл.26 т.2 от ЗКПО. Осчетоводяването на разходи, които не са извършени – води до намаляване на финансовия резултат без услугите конкретно да са завършени. Следователно –не е достатъчно да има фактура, но и тя трябва да отразява вярно документирана стопанска операция. На тази база –правилно ответникът не е приел възраженията на РЛ за непризнати разходи за 2013г. по фактури, издадени от дружества, посочени изрично /“О. България“, [фирма], [фирма] и др./ –именно поради това, че се касае или за завишени разходи /накъде дори около 100 пъти/, или за повторното им включване в счетоводните регистри. Същите са изводите на органите по приходите за корекции на финансовия резултат за 2014,2017 и 2018г., за което ще бъдат дадени конкретни примери по долу.

Конкретно и доколкото са правени възражения за КД за 2014г. с увеличен ФР в размер на 525 415,46лв. със сумата осчетоводена като разход за външни услуги - то вярно е отразено, че по сметка 209 от 2013 до 2014г. няма промяна на началното салдо, поради което отписването на сумата от 525 415,46лв. без документ –не се доказва и този разход правилно не е признат и със същата сума се увеличава ФР. Също касателно сумата от 906 166,55лв. с която е увеличен финансовия резултат /ФР/, за 2014г. по сметка 402 /доставчици по аванси/ не е отчетена друга сума освен тази, поради което няма данни авансът да е усвоен, за да се отчете разход. Касае се за доставка на ДМА и разход, за да се отчете - означава да се продаде стоката или да се признае нейната амортизация, а РЛ няма документи за това за нито едно от двете. Също относно отчетения разход от 137 125,50лв. правилно е прието, че не е реално извършен, тъй като няма документи и е налице основанието по чл.26 т.2 от ЗКПО. Липсата на документална обоснованост за разхода по смисъла на чл.10, ал.1

от ЗКПО –означава липса на първичен счетоводен документ –липсват фактури за посочените осчетоводени разлики, извън представените фактури от дружествата. Напр. [фирма] е издало няколко фактури, но тази на стойност 93,07лв. и на стойност 70,37лв- са осчетоводени като 9 307лв. и 7037лв. /т.е. 100 пъти повече/, поради което за разликата логично е да няма документна обосновааност. Същият подход е и за [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], ЕТ „Краси-99, К. Т.“.

Правилно е приложен чл.77, ал.1 от ЗКПО по фактури, издадени от [община] баня, „В. 2000“, „С. Е.“ / и др. посочени в решението / през 2013г. и по фактури на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за 2018г.- отчетено е ДДС, но то не е пряк разход за РЛ.

Напр. по издадената от [община] баня фактура от 24.06.2013г. на стойност 50лв. без ДДС, която РЛ я е осчетоводило за 5 000лв.. Като пряк разход обаче РЛ е осчетоводило 50лв.-колкото е стойността на фактурата, за което не е направена корекция, но по същата фактура вместо 10лв. ДДС е осчетоводено 1000лв. т.е. с 990 лв. е завишен разхода. Въпреки изложеното това завишаване на начисленото ДДС като разход и само по себе си е неправилно /освен, че е завишен многократно/, но начисленото ДДС не е пряк разход т.е. изобщо не е следвало да се начислява не само правилния размер на ДДС по тази фактура, но и неправилно завишения такъв.

Гореизложеното е съотносимо за фактурите на [фирма] –фактура на стойност 4 166,67лв. без ДДС –но осчетоводена от РЛ като 41 666,70лв. т.е. 10 пъти повече. Съответното ДДС е 833,33лв., но осчетоводено като разход 10 пъти повече 8333,30лв., поради което и тук обосновано на основание чл.77, ал.1 от ЗКПО разликата между двете стойности е довела до увеличава на ФР за 2013г. със тази сума т.е. с 7499,97лв..

Горепосочената схема е приложена по фактурата, издадена от [фирма] за 2013г.- на стойност 1000лв . без ДДС, но отразена 100 пъти повече -100 000лв.. Обосновано за 2013г. ФР е увеличен с разликата от 19 800лв..

Също по фактурата от [фирма] – 1504лв. , а осчетоводени като 150 433лв. /отново над 100пъти/, поради което обосновано ФР за 2013г. е увеличен с 29 785,73лв. на основание чл.77, ал.1 от ЗКПО. Същите са констатациите и по фактурите от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за увеличен ФР за 2018г. на основание чл.77, ал.1 от ЗКПО.

Съдът намира и за правилно приложението на чл.54 от ЗКПО, който норма касае амортизациите. ДМА, които ще се ползват за срок над 12 месеца, поради което са ДМА под 700лв., или общо 242,96лв. не са признати като амортизации. Също в размер на 5 013,62лв. не са признати при ДМА сгради, за които са признати само 2 562,49лв.. Причината е защото активите са с дата на експлоатация 1998, 2004,2005 и 2006г. и към 01.01.2013г. са напълно амортизирани, като и няма данни за активи, заприходени към 2013г. или закупени на стойност 21 264,67лв., както е посочено.

На последно място - касателно възражението в жалбата по лихвите -не се възприема. Видно от жалбата се твърди, че неправилно е начислена лихва по фактурите с няколко осчетоводявания, но фактурите са надлежно осчетоводени. Също се възражава и за лихвата във връзка с кредитните известия, както и относно неправилно осчетоводените фактури. Съставът намира, че след като се установи по съществото на спора дължимостта на допълнително начисления данък без оглед на основанието на това, поради което е напълно обосновано и да възникне акцесорното задължение за лихва. Единствено основателно би било възражението в тази насока –ако неправилно е отразен началния период на дължимост, който да не съвпада с периода на установеното допълнително данъчно задължение, в каквата насока няма възражения.

Следователно –по ЗДДС за данъчни периоди м.12.2013г. до м.06.2016г.,м.09.2016г., м.10.2016г., от м.01.2017г. до м.05.2017г.,от м.10.2017г. до м.01.2019г., законосъобразно не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 79 179,85лв. и е доначислен ДДС в размер на 129 584,51лв, ведно със съответните лихви. Също така правилно са установени за КД задължения, както следва: установения КД за 2013г. 185 570,86лв, и 106 796лв. лихва, за 2014г. 216 541,57лв. и 103 988,40лв. лихва, за 2017г. -46 350,80лв. и 7491,43лв. лихва, както и за 2018г.- 106 677,56лв. и 12 492,20лв. лихва или общо задължения по ЗКПО в размер на 490 043,86лв. и лихви в размер на 240 398,24лв..

Следователно –жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците –присъждането на юрк.възнаграждение в размер на 12 319лв, определено по реда на Наредба №1/2004г. чл.8, ал.2 т.5.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22222519000775-091-001 от 06.02.2020г., издаден от С. Г.- орган, възложил ревизията и от Т. П., ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №1244 от 11.07.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта на РА, с който за данъчни периоди от м.12.2013г. до м.06.2016г., м.09.2016г., м.10.2016г., от м.01.2017г. до м.05.2017г., от м.10.2017г. до м.01.2019г., за които не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 79 179,85лв. и е доначислен ДДС в размер на 129 584,51лв., както и лихви от 39 700,87лв., както и за 2013г.,2014г.,2017г. и 2018г. са определени задължения по ЗКПО в размер на 490 043,86лв. и лихви в размер на 240 398,24лв..

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 319лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: